

[Stegger Nielsen.]

har forstået det således og vil gerne have det bekræftet af den højtærede forsvarsminister, at det særlig er oplysninger udadtil om hjemmeværnets arbejde og betydning, det bliver den kommitteredes opgave at formidle.

Det fremgår også af lovforslaget, at man kalder på kvindernes bistand indenfor hjemmeværnet, ikke således at deres arbejde lægges i faste rammer, men således at de får lejlighed til at gøre en indsats, både gennem lottetjeneste og deltagelsen i flyvevåbnets luftmeldetjeneste. Jeg er enig med den højtærede minister i, at et godt samarbejde med skytteforeningerne må tilstræbes; man må herfra kunne få gode instruktører til hjemmeværnet. Man må vist også være opmærksom på den videre fremme af hjemmeværnsbevægelsen, idet der er visse egne af vort land, som endnu lader adskilligt tilbage at ønske; det gælder således Sønderjylland og vore øer. Man må paskønne, at den vågnende interesse for hjemmeværnsopgaver, der har vist sig også i det fjernliggende Grønland, er imødekommet.

Jeg agter imidlertid ikke at gå nærmere ind på alle disse enkeltheder. Jeg finder, det er unødvendigt efter den grundige behandling, forslaget har været underkastet i det andet høje ting, hvor der jo også har været en grundig udvalgsbehandling. Såvidt jeg kan se, er de ændringer, der er sket i det oprindelige lovforslag, forbedringer, og jeg finder lovforslaget, som det nu foreligger her i det høje ting, tilfredsstillende og givende gode og praktiske rammer for hjemmeværnets opbygning og arbejde. Jeg udtaler da håbet om, at det danske hjemmeværn under den nye lov og stadig på frivillighedens grund må vokse sig stærkt og være i stand til at løse sin smukke, uegenlyttige opgave i godt samarbejde med vort faste militære værn.

Med disse ord skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Malchau: Det er min overbevisning, at hjemmeværnet er et endog meget vigtigt led i det danske forsvar. Det er bygget på, eller rettere det har vist sig at kunne bygges op på frivillighedens grund. Det har et stort beredskab, og det kan opretholdes med relativt små udgifter. Jeg håber også, at der til enhver tid vil være tilstrækkelig tilgang af frivillige. Man må yde disse frivillige al mulig anerkendelse for den interesse og iver, de udviser ved at ofre deres fritid indenfor hjemmeværnet.

Som det er nævnt, blev hjemmeværnsloven gennemført i 1948, før forsvarskommissionen havde afsluttet sit arbejde og den fremtidige forsvarsordning var vedtaget. Det har vist sig, at det var det helt rigtige, vi dengang gjorde, selvom det blev kritiseret fra forskellig side. Men det er naturligt, at der kan være visse ting at ændre i den oprindelige hjemmeværnsordning, også som følge af de erfaringer, der er indhøstet i de forløbne år. Stort set har ordningen dog virket tilfredsstillende. Man hører nok klager fra forskellig side indenfor hjemmeværnet over så det ene og så det andet forhold, over manglende udrustning, våben m. m. Men Rom blev jo ikke bygget på een dag, og det tager også sin tid at opbygge en organisation som denne.

Det oprindelige forslag til den lov, vi behandler i dag, har gennemgået adskillige ændringer under behandlingen i det andet høje ting. Mit parti har tiltrådt disse ændringer. Som forslaget nu foreligger, lægges hjemmeværnet — sådan som også den højtærede forsvarsminister udførligt har redegjort for det — i administrativ henseende direkte under forsvarsministeriet, medens det i operativ henseende underlægges henholdsvis hærkommandoen, søværnskommandoen og flyverkommandoen. Jeg tror, at denne ændring i lovens § 2 er rigtig. Hjemmeværnschefens stilling og hans betydning, forringes ikke derved. Værnene stilles ens i deres forhold til hjemmeværnet, men der tages tilbørligt hensyn til, at hjemmeværnet nu engang er et korps med et noget mere civilt anstrøg end de øvrige værn. Dette fremgår også af hjemmeværnslovens § 6, der bl. a. indeholder bestemmelsen om den civile kommitterede og hjemmeværnskonsulenterne. Der er måske nok nogle, der ikke rigtig er klar over, hvilke beføjelser den kommitterede egentlig har. I folketingsudvalgets betænkning oplyses det, at han bl. a. sammen med hjemmeværnschefen har indstillingsret vedrørende udnævnelser, forfremmelser og afskedigelser, og at enhver hjemmeværnsmand eller -kvinde altid har direkte adgang til ham. Der burde måske nok have stået noget i selve loven om den kommitteredes beføjelser.

Kvindernes arbejde i forsvaret ligger jo indenfor hjemmeværnet. Der er ingen tvivl om, at deres indsats her, om den udnyttes rigtigt, kan blive af overordentlig stor betydning for forsvaret. Der er under 9. marts 1951 afsluttet en overenskomst mellem forsvarsministeren og Danmarks Lottekorps, Kvindeligt Hjemmeværn og Kvindelige Marinere, hvilke foreninger uddanner kvinder